

ніята? Иматъ ли понятіе, че въ тѣхныты рѣчи ся крые по голѣмъ часть народната ни бѣдѣщность, че ако по-добрь пѣтъ поведѣтъ народа ни добро ще му бѣде и бѣдѣщето, ако ли на зло го научятъ злы ще му бѣдѣтъ и сѣтнинныты? Нека ся надѣемъ, че стоящити на чело на народа ни напълно ще ся проникнѣтъ и съ тяжестьтъ на отговорностьтъ си и съ величіето на посланието си; че ще мыслятъ зрѣло, прѣди да говорятъ и врѣшатъ; че ще ся трудятъ да укрѣпѣтъ и развѣжѣтъ, а не да унищожѣтъ народныты добродѣтели; че ще вдѣхвѣтъ на народа ни любовь къмъ истинныты условія на народното благочестіе, а не къмъ блѣстящы и празны нѣкои фантазмогоріи; че ще знаѣтъ, съедижъ рѣчь, да го направѣтъ достоенъ за онова бѣдѣще, което Лордъ Странгфордъ му обрѣчѣше. И по тоя начинъ тѣ, и сътѣхъ заедно всичкыйтъ ни милъ народъ, най-добрь ще исплатѣтъ великыйтъ дългъ на признательность, който всипѣца нѣе дължимъ на блаженнытъ памѣть на благородныйтъ Българолюбець.

Ив. Ев. Генсевъ.

МАРЕШАЛЪ ДЕ МОЛТКЕ ВЪ ТУРЦІЯ.

—0—

Господине Редакторе

Прѣди нѣколко врѣме излѣзе на свѣтъ еднаж книгѣ подъ насловъ: « Марешалъ Молткевы писма върху Въстокъ. » Тѣзи писма сѣ писаны на 1837 до нѣкой неговъ пріѣтель, на когото излага впечатленіята, които му причинило нашето отечество и цѣлата Турска Имперія.

Де Молтке е единъ отъ офицерѣтъ, които, въ онова врѣмя, Пруссія прати на Султанъ Махмуда, който искаше да обучи и нарѣды редицѣтъ споредъ прускыйтъ ландверъ. Прѣзъ прѣбываніето си въ турско, той не ся е занимавалъ само съ обучаваніето и урежданіето на войскажѣтъ по европейскы, нъ ся е занимавалъ още да